Rejtélyek és kérdések

Miért pusztultak ki a dinoszauruszok? Erre keresünk választ egyik cikkünkben, melyben egy magyar biológust szólaltat meg az anyag szerzője. Olvashatnak még arról is, hogy az Egyesült Államokban egy óriás lényt fogtak ki a hadsereg búvárai a Michingan-tóból, melyet a katonák a tudósok gondjaira bíztak. Vajon melyik földtörténeti korból maradt ránk a szörny? Érdekes frást olvashatnak arról, hogy egy titokzatos tengeralattjáró szeli a tengerek habjait, melyet a mai napig nem tudtak azonosítani a haditengerészeti felderítők. Próbálják ugyan feltartóztatni, ám ez eddig senkinek sem sikerült. Különös jelenségekkel, rejtélyekkel foglalkozó rovatunk jövőre már minden hónapban megjelenik egy alkalommal egy szerdai napon.

A MICHIGAN-TÓ SZÖRNYE

Nessie amerikai vetélytársa

Több amerikai lapban is megjelent a hír, miszerint több tíz méter hosszú szörnyet fogtak ki a Michigan-tóból amerikai tengerészek. A lapok bizonyítékul egy fényképet is mellékeltek, amelyet állítólag a Pentagonban őriznek. A felvételen tisztán látszik a két búvár és a tóból előbukkanó szörny. Későbbi információnk szerint a szörnyet a felfedezésétől számított néhány nap múlva egy hatalmas acélhálóval kifogták a tóból.

Az Egyesült Államok haditengerészetének parancsnoksága egyelőre még nem tudja, mit kezdjen a „leletted", annyi azonban bizonyos, hogy nem fogják megölni, hanem a tudósok gondjaira bízzák.

– Nem akarok nagy szavakat mondani, de a Loch Ness-i szörny apró állatkának tűnik az Egyesült Államokban kifogott őshüllőhöz képest – állította Richard Clark biológus egy washingtoni sajtótájékoztatón. – Egy búvárcsoport hat hónapon keresztül vadászott a titokzatos lényre, s most, hogy kifogták, tisztázni kellene, mi is tulajdonképpen. Külsejét tekintve dinoszauruszra emlékeztet, ám eddigi ismereteink szerint a dinoszauruszok primitív lények voltak. Ezzel szemben a michigani szörnyre magas fokú intellektus a jellemző. „Szellemi képességeit" tekintve a kutyához vagy a lóhoz mérhető. Tüdővel rendelkezik, tehát vízi és szárazföldi életre egyaránt alkalmas.

Richard Clark elmondta, hogy teljesen véletlenül, egy hadgyakorlat alkalmával bukkantak rá a szörnyre először. A radarernyőn mozgó pontot „ismeretlen mozgó tárgy" jelzővel illették.

Maga a kifogási művelet két hétig tartott. Ma már tudjuk, hogy a lény súlya 35 tonna, halat és húst eszik, s jelenleg víz alatt, egy acélhálóban tartják.

— A homloka vasúti kocsi méretű, hatalmas agyarai utalnak az „ízlésére" és a temperamentumára – mondta Clark doktor. – Elképzelhető, hogy a tóban több ilyen lény is él, azonban az sem kizárt, hogy más tavakban is létezhetnek hasonló szörnyek.

Egy szó, mint száz, az amerikaiak megirigyelhették Nessie idegenforgalmi sikereit, és az idei szezonra előrukkoltak egy „sokkal nagyobb, sokkal félelmetesebb" látványossággal...

KI IRÁNYÍTJA A XX. SZÁZADI NAUTILUST?

Titokzatos tengeralattjáró cirkál a tengerekben

Egy titokzatos tengeralattjáró szeli a tengerek és óceánok vizét, nincs tekintettel sem a határokra, sem a területi vizekre, és könnyedén siklik ki a határőrizeti szervek hajói elől.

● Vajon hogy nézhet ki a rejtélyes tengeralattjáró, melyet Nautilusra kereszteltek a tengereszek. A képen egy amerikai tengeralattjáró szeli a habokat, mely csak külsőleg hasonlíthat a rejtélyes járműhöz.

Kamcsatkánál látták először

Azt mondják, hogy Oroszországban először úgy tíz évvel ezelőtt észlelték, amikor egy kamcsatkai öbölben elsüllyedt egy kisebb atomtengeralattjáró. A mentés közbeni kapkodásban nem nagyon figyeltek a radarernyőn mozgó apró pontocskára. A „célpont" méretéből ítélve nem is gondoltak ellenséges tengeralattjáróra, a hazaiak helyét viszont mindenki tudta. Leginkább egy kíváncsiskodó bálnára gondoltak...

Lehet, hogy akkor és ott nem is volt más, az viszont már tény, hogy a rákövetkező években nemegyszer észlelték a titokzatos vízijárművet Oroszország, Norvégia, Anglia, Ausztrália, az Egyesült Államok és más országok partjainál.

Egyes feltételezések szerint a világóceánban több ilyen ismeretlen identitású Nautilus is hajózik, ugyanakkor eddig még sohasem fordult elő, hogy egy időben több helyen is jelezték volna a felbukkanását, ezért általában csak egy hajóról beszélnek.

Kerüli a tiltott tengeri zónákat

A titokzatos tengeralattjáró kapitányát viszont csak feltételesen nevezhetjük határsértőnek, mert valóban nem ismer el semmiféle határt sem, de gondosan elkerüli az úgynevezett „tiltott övezeteket", és nem akadályozza más hajók mozgását. Persze, olyan is előfordul, hogy szívesen méri össze manőverező képességét és sebességét a határőrhajókkal.

—Egyértelmű, hogy macska-egér játékot játszik velünk – mondja Augusto Jorge, egy argentin őrhajó parancsnoka. – A minap is eljátszadoztunk egymással. Nem szégyellem bevallani, mert a legénység munkája minden elismerést megérdemel. Amikor észrevettük a Nautilust, elindultunk, hogy befogjuk. A tengeralattjáró nem válaszolt a rádiójeleinkre, és látszólag nyugodtan várta, hogy a közelébe érjünk. Amikor viszont „torpedónyi" távolságra megközelítettük, gyorsan helyet változtatott, és úgy engedett tovább minket, mint torrero a bikát. És újra mozdulatlanul várt.

A jelenet négyszer ismétlődött. Végül sikerült „a farkára ülnünk", de úgy látszik, „Nemo kapitány" megsejtette, hogy a helyzet komolyra fordult, és megszökött. Semmi esélyünk sem volt arra, hogy utolérjük, mert sebessége és manőverező képessége minden képzeletet felülmúl.

Jorge kapitány más országbéli kollégái sem dicsekedhetnek nagyobb sikerekkel. A világsajtóban időről időre felbukkanó hírek szerint nincs ma a világon olyan hajó, amely utolérhetné vagy megsemmisíthetné a titokzatos Nautilust.

A Nautilus soha nem lőtt vissza

Támadták már torpedókkal, rakétákkal és mélytengeri bombákkal, de a hajó mindig sértetlen maradt, és sohasem akart bosszút állni a támadó hajón. Lehet, hogy nincs felszerelve semmiféle fegyverrel, de az is lehet, hogy a kapitány az erőszak esküdt ellensége.

Vajon ki lehet ő? Az újságírók – Vernére utalva – csak Nemo kapitánynak nevezik. A titokzatos kapitány és a titokzatos hajó, amiről mindmáig szinte semmit sem sikerült megtudni. Nem szokott annyi ideig mozdulatlan maradni, hogy bárki is közelebbről szemügyre vegye, felségjeleket nem visel, s „nem áll szóba" senkivel sem. Egyelőre csak különleges tulajdonságairól és viszonylag kis méretéről beszélhetünk. Ha vannak benne hajósok, legfeljebb hárman-négyen lehetnek.

Az egész jelenséget e titok fátyla lengi körül. Legalább ennyi kérdést vet fel a kapitány személye. Honnan jött? Hol építette a tengeralattjáróját? A saját kedvtelésére hajózik vagy valamelyik ország kormányának a szolgálatában áll? Miért játszadozik a határőrhajókkal, ha könnyedén el is tűnhetne a szemük elől? A kérdésekre egyelőre nincs válasz, éppen ezért nem meglepő, hogy az újságírók máris felvetették, hogy talán idegen bolygó szülötte a titokzatos Nemo kapitány...

Bruce Willerrel, az amerikai haditengerészet egyik szakértőjével kell egyetértenünk, aki a következőket mondta:

— Nem tudom, mi a neve, egy valami azonban biztos: lángész az az ember, aki megtervezte ezt a hajót...

A MAGYAR BIOLÓGUS CÁFOLJA AZ AMERIKAI ÁLLÍTÁST

Megfulladtak-e a dinoszauruszok?

A dinoszauruszok iránti érdeklődés virágkorát éli. A közelmúlt híre például: amerikai kutatók azt állítják, hogy a dinoszauruszok egyszerűen megfulladtak, mert a légkör akkori 35 százalékos oxigéntartalma 28 százalékra csökkent. A mai 21 százalék fényében kissé hihetetlennek tűntek ezek az adatok. Azt kérdeztük Gánti Tibor biológustól, hogy létezhet-e, létezhetett-e élet 35 százaléknyi oxigénben.

— Ez a bizonyos 35 százalék hihető?

— Nem.

— Játsszunk el a gondolattal: mi történne akkor, hogyha 35 százalék oxigén lenne a légkörben?

— Először is figyelembe kell venni, hogy mennyi a légkör nyomása. Ha azonos a mostanival, azaz a Föld felszínén egyatmoszférás a nyomás, akkor a 35 százalék oxigéntartalom már olyan magas, hogy abban az égés rendkívül heves. Nagyon nagy tüzek pusztítanák el a növény- és állatvilágot. A másik gond az, hogy honnan jön ez a 35 százalék oxigén. Ugyanis jelen pillanatban nemigen ismerünk más számottevő oxigént termelő folyamatot, mint a fotoszintézist. A fotoszintézisben pedig meglehetősen egyensúlyban van az oxigénfelszabadulás és a széndioxid-képződés. Ezeknek mindig egyensúlyban kellett lenniük, lehetnek eltolódások, de én nem ismerek olyan adatot, amelyik arra utalna, hogy a Föld légkörében ennél számottevően nagyobb lett volna az oxigén. Kisebb viszont volt. Valamikor csak nyomokban volt oxigén a légkörben, és kb. kétmilliárd évvel ezelőtt szaporodott fel a légkörben az oxigén, és emelkedett lassan fölfelé. Ez óriási katasztrófát jelentett az élővilágra, mert az akkori élőlények számára az oxigén mérgező volt. A mi számunkra is mérgező – túlzott adagban.

— Itt nyilván a határ az érdekes, hogy hol kezdődik az az érték, amikor az állatvilág számára már elviselhetetlenül nagy az oxigénmennyiség.

— Önmagában az, hogy valahol 30-35 százalék oxigén van, nem veszélyes az állatvilág számára.

— Tehát csak külső égésről van itt szó, tüzekről?

— Kifejezetten tüzekről, bozóttüzekről, erdőtüzekről, ezeknek a gyakorisága rendkívüli módon megnő már 30 százaléknyi oxigén esetében is.

— Tehát, ami a sejtekben történik, a kémiai folyamatokat ez egyáltalán nem zavarja?

— A belső égést nem zavarja, tudniillik, a sejteken belül vannak különböző olyan enzimek, amelyek az oxigénből keletkező peroxidokat – azok a mérgezőek – elbontják. Sőt, az első ilyen oxigénméregtelenítő mechanizmus, a luciferált rendszernek nevezett biokémiai rendszer, amelyik a peroxidnak az energiáját fénnyé alakítja, így világítanak például a szentjánosbogarak.

— Ha ezt a 35 százalékot nem is tudjuk elfogadni, az azért megfelelhet a valóságnak, hogy az utóbbi néhány százmillió évben folyamatosan csökken a légkörben az oxigén, és hol lesz az az alsó határ, amikor mi még létezni tudunk?

— Az oxigén nem tűnik el, hanem átalakul valamivé. A kérdés az, hogy mivé alakul át; valószínűleg széndioxiddá alakul. A széndioxid háromtized ezrelék a légkörben, szemben a 21 százalékos oxigéntartalommal, tehát ahhoz, hogy számottevő változás következzen be az oxigénkoncentrációban, a széndioxid-koncentrációnak kell igen nagy mértékben megnövekednie. Mostanában növekszik, de még mindig csak tized ezrelék nagyságrendű. Számomra érdekes az említett hír, és nagyon kíváncsi vagyok, hogyha a tudományos közlemények megjelennek, hogy milyen adatok alapján vonták le ezt a következtetést. Én nem nagyon hiszek abban, hogy az utolsó százmillió évben ilyen drasztikus ingadozás előfordult volna az oxigénkoncentrációban.

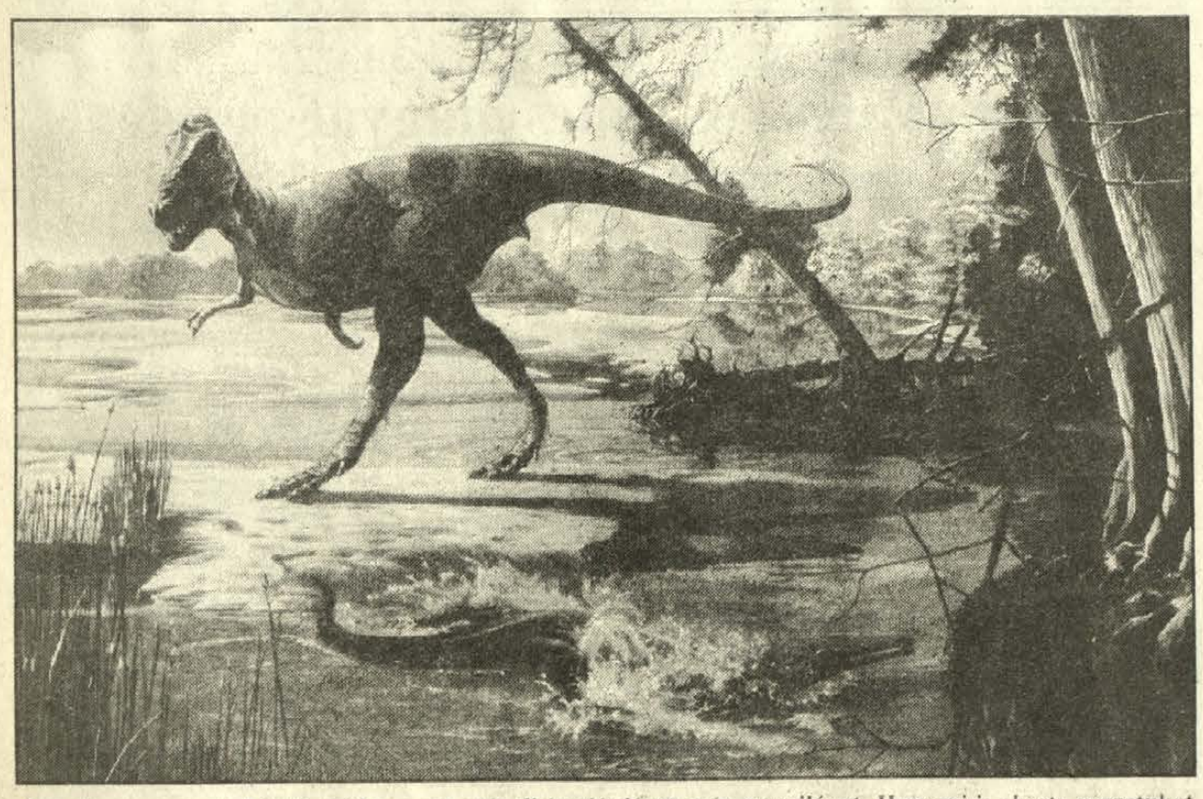

● A dinoszauruszok kihalásáról nagyon sok elképzelés látott már napvilágot. Hogy mi is okozta végzetüket, nem tudni pontosan. Mindenesetre másként alakult volna a földi fejlődés, ha nem tűnnek el évmilliókkal ezelőtt.

URALOMRA JUTHATNAK A FÖLDÖN AZ INTELLIGENS ROBOTOK

Végveszélybe kerülhet az emberiség

Tizenöt éven belül emberi, sőt, még magasabb értelemmel rendelkező robotok alkothatók, és ezek később uralomra juthatnak az emberiség felett a Földön – ezt jósolta Kevin Warwick, az angliai Reading egyetemének professzora a Brit Tudományfejlesztési Társaság éves közgyűlésén.

A professzor és csoportja eddig hét, úgynevezett intelligens robotot alkotott meg. A kisautó méretű kerekes kísérleti példányok computer-agyában a professzor állítása szerint egy rovar tudata érhető tetten. A gépecskék veszélyre menekülnek, majd folytatják tevékenységüket. Ultrahanggal tájékozódnak, és a brit villamos hálózat használja őket a távvezetékek ellenőrzésére. De a readingi csoport olyan szerkezetet is alkotott, amely pontosabban vezérli egy kamion tolatását, mint az ember. Japán tudósok pedig olyan gépen dolgoznak, amely legalább egy macska intelligenciájával rendelkezik – mondta Kevin Warwick. Ezeknek a szerkezeteknek a computer-agya a valóságos idegrendszer működését utánzó ideghálózat-technológián (neural network technology) alapul.

Egy másik brit kutató, a Keele egyetem professzora pedig arról számolt be, hogy egy éven belül megkezdődnek a kísérletek olyan számítógépekkel, amelyek szilikonon tenyésztett valódi agysejtekkel működnek majd.

A readingi professzor, Kevin Warwick ezt vetette föl előadásában: – Az ember alkotta teremtmények nem olyanok lesznek, mint az emberek, és nem biztos, hogy szeretni fogják az emberiséget. Ez veszélyes. A mai robotikai és mesterséges értelemkutatások logikus folytatása lehet, hogy az emebriség, mondjuk ötven év múlva már nem létezik, vagy a gépek rabszolgaságában görnyed. Aki ennek lehetőségét tagadja, az nem gondolkodik reálisan. Ha valami intelligensebb az embernél, akkor az ember uralma hamar véget érhet. Majd föltette a kérdést:

— Akarunk-e az embernél értelmesebb gépeket vagy hagyjuk inkább abba a munkát? Egyelőre messze vagyunk ettől a döntéstől, de már most gondolkodni kell rajta.

AKIK A KOZMOSZBAN JÁRTAK, SEJTENEK VALAMIT

Egy űrhajós véleménye az UFO-kérdésről

Gordon Cooper USA, a Gemini V. űrhajósa 1978. november 9-én levelet küldött Griffith grenadai ENSZ-nagykövetnek, melyben ismertette nézeteit az UFO-problémával kapcsolatosan. Az űrhajós ezzel a grenadai államfőnek – Sir Eric Gairy – elképzeléseire válaszolt, az ENSZ egyik ülésén, egy UFO-hivatalnak a megteremtését követelte. Gairy kérése az Egyesült Államok nyomására elutasításra került. Cooper űrhajós támogatta Gairy kérését, javaslatát. Már csak azért is, mert ő személyesen az ENSZ főtitkára mellett felállított UFO-kérdésekkel foglalkozó különbizottság a tagja volt.

Az alábbiakban idézzük levelének tartalmát:

„Ezennel szeretném Önnel saját álláspontomat közölni a földönkívüli lények látogatásával kapcsolatosan, akiket UFO-nak nevez a közvélemény. Valamint szeretném véleményemet elmondani, hogy a következőkben hogyan kezeljük ezeket a látogatókat.

Azt hiszem, hogy ezen földönkívüli járművek, valamint legénységük egy másik bolygóról származnak, akik nyilvánvalóan műszakilag valamivel fejlettebbek, mint mi vagyunk. Azt hiszem, hogy nekünk egy koordinált programra van szükségünk itt a Földön annak érdekében, hogy az összes tudományos adatot összegyűjthessük és kiértékelhessük. Majd pedig ebből kiindulva meghatározhassuk, hogyan is lehetne felvenni a kapcsolatokat ezekkel a lényekkel.

Először is azt kellene nekik bebizonyítanunk, hogy megtanultuk problémáinkat békés úton rendezni. Meg kell mutatni nekik, hogy a gondjainkat nem csak háborúk útján vagyunk képesek megoldani, mielőtt még az Univerzális Társadalmak Tagjai közé felvételt nyerhetnénk. Az Ő elismerésük a mi világunk számára hallatlan nagy lehetőséget nyújtana, amely további fejlődésünket segítené elő. A fentiekből kiindulva logikusnak látszik, hogy a Egyesült Nemzetek Szervezetének kell foglalkoznia e témával a lehető leggyorsabban.

Továbbá megemlítem, hogy nem vagyok profi UFO-kutató. Sajnos, még nem volt lehetőségem sem egy UFO-ban történő repülésre, sem arra, hogy egy UFO-legénységgel találkozzam. De azt gondolom, hogy tudásom és képzettségem alapján jogosult vagyok arra, hogy a témával kapcsolatosan vitatkozhassam, mivel én személyesen lehetőséget kaptam arra, hogy a hatalmas térnek a határainál repülhessek, és ezen hatalmas és lenyűgöző térben utazhassak.

1951-ben volt szerencsém számtalan UFO-repülést megfigyelni, amely két napon át tartott, és a repülések különböző vadászformációkban és különböző nagyságú járműveken történtek. Érdekessége a dolognak az volt, hogy Európa felett általában a kelet-nyugati irányban történtek ezen repülések.

Ezen járművek sokkal magasabban repültek, mint amely magasságokat mi a sugárhajtású repülőgépeinkkel bármikor is elérhettünk volna. Megjegyzem, az űrhajósok igen visszafogottak, amikor az UFO-kérdések felmerülnek. Ez azért van, mert igen sok olyan ember van Földünkön, akik abszolút hamisított dokumentációkat és vélt bizonyítékokat eladtak, és próbálnak eladni az űrhajósok neve alatt, amellyel természetesen az űrhajósok hírnevét és elismerését veszélyeztetik. Azon kevés kozmonauta, akit még érdekel az UFO-téma, igen elővigyázatos.

Vannak közülünk néhányan, akik hisznek az UFO-kban, és lehetőségük is volt úgy a Földről, mint repülés közben különböző UFO-járműveket megfigyelni. Egy esetben láttunk a világűrből valamit, amely valószínű, hogy UFO volt.

Amennyiben az Egyesült Nemzetek Szervezete úgy döntene, hogy ezen projektumot megteremtené, és ezáltal az egész történetnek a megfelelő hitelességét megteremtené, valószínű, hogy igen sok képzett szakember csatlakozna a kérdés megfejtéséhez, akik a nyilvánosság elé is hajlandóak volnának kilépni, hogy a nyilvánosságnak felkínálják a segítségüket, valamint információikat.

Örülök annak, hogy Önt mielőbb személyesen is megismerem:

L. Gordon Cooper
az USA légierejének ezredese,
űrhajós

(A fenti levelet Sióvölgyi László, a kecskeméti UFO-klub vezetője bocsátotta rendelkezésünkre. Az anyag egyik fontos dokumentuma a közeljövőben megjelenő UFO-k és bizonyítékok című könyvnek.(a szerk.)

Szerkesztette:
Barta Zsolt